

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Modus prædicta in praxin deducendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

pericipere, quantum habeas militem ad hanc pugnam, quantumque tibi sit animus & fortitudo ad eam ineundam, & inuenies quidem, hostem duplicem habere exercitum; viginti scilicet millium; cum tu tantum habeas decem millia; non quod Dæmones, qui nos oppugnant, plures sint Angelis, qui nos custodiunt; sed quod (vt ait Cassianus) amplior sit vitiorum nos impugnantium numerus, quam virtutum pro nobis dimicantium: cum vnaquaqueque virtus duo habeat vitia extrema, in quorum medio constituta, ab utroque oppugnetur: ab altero ob excessum, ab altero ob defectum mediocritatis. Nam liberalitatem oppugnat auaritia, & prodigalitas; Spem præsumptio, & desperatio: & sic cetera virtutes. Quæ tamē, licet vitij numero sint pauciores, sunt tamen natura sua vitij ipsi potentiores. ideoque fallit hic prouerbium illud: Nec hercules contra duos. Quia vna virtus duobus præualet vitij; ideoque decem millibus huiusmodi militibus viginti millia tui aduersarij poteris superare, adiuuante diuina gratia, quæ semper stat à parte virtutis. Hæc omnia vult Christus D. N. attentè cōsiderari ab eo, qui incipere velit ipse esse discipulus: antequam disciplina ipsi se subiciat. Si enim cæcè & impræmeditatè rem aggrediarur: breui ipsum facti pœnitebit, & à progressu in turris ædificio desistenti incipient Angeli illudere, imò & ipsi Dæmones, tanquam insipienti: qui, non factò facultatum suarum computo, ædificium cœpit, quod consummare non potuit. Et quamuis non careant culpa, qui non statuerint Christi esse discipuli; maioris tamen culpæ erunt rei, si clausis, vt dicitur oculis eius disciplina se addicant, & mox pœniteat facti. Et minus fuisset illis noxium, pacem cum hoste fecisse, quam ipsam pugnam aded timidè & inconsideratè aggredi vt in ipsa ex defectu firmitatis propositi; quo accesserunt, succumbant quæ admodum S. Petrus dixit: *qui refugientes conuinationes mundi in cognitione D. N. & Saluatoris Iesu Christi; his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus; meliusque illis erat non cognoscere viam iustitiæ: quam post agnitionem reuertens reuerti ab eo, quod illis traditum est, sancto mandato reuertentes quemadmodum canis ad suum vomitum, in quo magis hauriunt venenum.* Cum tamen & ædificare & pugnare sit necesse, sub æterna vitæ amissione, etiam necesse erit, ipsas facultates, quas habes; quidque tibi deest benè perpendere; & sollicitè ac diligenter operam dare, vt orationibus illud impetres, tuamque vitam feliciter auspiceris. siquidem auxilium D. N. in promptu semper est, tibi que ad manum.

§. 1. *Modus prædicta in praxin deducendi.*

AD exequendum & re ipsa præstandum quicquid, Christus D. N. nobis inuincit. plurimū referet mancipatē se de nouo eius obsequio,

*Lib. 7 de
inst. renunt.
c. 15.*

*Virtutes
pauciores
sed potenti-
ores.*

2. Pet. 2. 20

*Omnino a-
si. andum
pugnand-
um, & sa-
ul. acies
quærenda.*

diligenter inquirere, quæ onera, obligationesque habeat lex illa, status, & officium, ad quod vocatur. Vt enim diximus, vt plurimum non erit firmum propositum illud, cum quo accedit; si confusè & generatim fiat, & non sciens distinctè præcipua saltem, ac difficilia, ad quæ subeunda se offert. Neque enim cogitare debes, te esse directorem turris huius & spiritualis ædificij, sed executorem tantum: vt facias omnia iuxta exemplar, quod tibi à DEO est monstratum. Nisi autem consilium Dei, eiusque directionem benè perspectam habeas: facile in ædificando errabis, & laborem impendes sine fructu. Nec cogites, te in hac expeditione esse qualemcunque militem: siquidè Christus D. N. Regi te confert, cui huius expeditionis incumbit cura: tuum enim erit potentias, sensusque tuos regere; virtutes ac Sacramenta, ad congressum cum vitijs ac Dæmonibus adhibere. Nisi ergò leges noueris, quibus te dirigas; & hostium astutias, quibus te impugnant: facile decipieris; & consilia tua euanescent, ac peribis. Necesse itaque est, benè de omnibus informari, interrogando ipsos Prælatos, & Spiritus Magistros, in Ecclesia, & Religionibus ad id constitutos, quibus hoc onus, & obligatio incumbit: vt hæc omnia distinctè eos doceant, quos vocat DEVS: vt nouerint, quid sit, quod sibi proponunt, & aggredi cogitant.

Omnia ante exploranda.

Ex eccl. 2. 9

*b Cap. 3. 1.
c Apoc. 10. 9*

Dulce initium, amara executio.

Quemadmodum vnus Angelus dedit Ezechieli Prophetæ a librum quædam in quo scriptæ erant lamentationes, & carmen; & væ: quæ tamen non clausum & inuolutum dedit, sed expandit illum coram eo, iubens, b quodcumque inueniret comedere. Et idem fecit alter Angelus S. Ioanni, dicens: c accipe librum, & deuora illum: & faciet amaricari ventrem tuum: sed in ore tuo erit dulce tanquam mel. Quo significatur Prælatorum & Magistrorum spiritus munus esse, explicare & manifestare subditis, & ad obsequium Dei, accedentibus, librum legis Dei, & regulas status; & officij, quod aggrediuntur: vt totum comedant, hoc est distinctè intelligant, & præmonere, dulce quidem esse, dum proponitur; sed valde amarum, dum executioni mandatur. Expedi itaque eos benè scire amaritudines ac difficultates, præceptis ipsis ac legibus annexas: vt clarè percipiant, quanto oneri humeros supponant; & cogitent an tantum animi habeant, vt digerere possint quod comederint; hoc est præstare, quod promiserint præstabit enim librum non comedere, quam sumptum mox reijcere, eò quod non sciuerint quid comederent.

Oportet itaque eis declarare carmina huius libri, actus scilicet studiosos, sed iucundos, quos ille continet, præcipit, & consulit; & simul promissa præmia ijs, qui exequentur. Neque hoc sufficit, sed multò magis oportet, lamentationes & væ illis proponere: opera scilicet pœnalia, pœnitentiam, & mortificationem, suppliciaque horrenda, quæ peccatoribus minatur. Et vniuersim omnia status, & officij onera, pœnasque, ea non seruantibus constitu-

tas, distinctè explicare oportet: ne postea deceptos se esse cauentur: dicentes, se ea non sciuisse: ideoq; retrocedere ab incepto velint.

Ita fecit Moyses proponens populo Hebræo in Deuteronomio omnia legis antiquæ onera: & Esdras iussit d *legi libros legis DEI distinctè, & apertè ad intelligendum.* Et Propheta Samuel cùm ab eo populus regem petijt, statim, iubente DEO, *predixit ei Regis, qui regnaturus esset supra eos;* & onera, quæ essent subituri in eo, quod petebat. Et CHRISTVS Dominus noster, cùm legem suam Evangelicam promulgauit, distinctè declarauit præcepta & consilia, quæ illa continebat: frequentius ea repetens, quæ grauiora essent & asperiora; Et in ipsa uocatione inuitans non solum ad *stollendum iugum suauæ,* sed etiam *g ipsam crucem duram, & ad h intrandum per angustam portam.*

Ex quo natum est vt Ecclesia sancta ab ipso sui initio (quemadmodum Sanctus Dionysius ait) petentibus Baptismum, Magistrum constitueret, qui distinctè illis declararet tam credenda, quàm seruanda: sufficienti ad hoc tempore constituto. Et idem fuit in more apud Prælatos Religionum: qui consueuerunt, admitti cupientibus librum legum suæ religionis, & quæcunque grauia, & pænalia illa continet, valdè clarè ac distinctè proponere: quasi illis diceretur: *ecce lex, sub qua militare vis: si potes eam seruare, ingredi: si non potes, discede.* accipe librum hunc apertum & explicatum, nec fidas dulcedini, qua nunc ex sensibili diuinæ uocationis feruore afficeris: affectus enim hic tener citò euaneschet, & executionis tempore perferentis amaritudinem: quare attentius nunc cogita, an habeas animum comedendi, ac retinendi, etiam si sit amarissimus.

QVÆ nolumus esse dicta ad exterrendos eos, quos vocat DVVS: sed, vt idem prudenter agant, & animi eorum decretum firmiter sit & constantius. Nam supposito, quodd à DEO uocentur, debent magno spiritus feruore, quemadmodum Sanctus Ioannes, librum accipere de manu Angeli, Prælati uidelicet, aut spiritualis Patris: totumque comedere apertum & explicatum, sicut eum acceperunt, scientes quid in eo contineatur. Nec timeant amaritudines & difficultates, quas in eo retinendo sentient. Nam qui eos uocauit, iuuabit ad uictoriam. Et quemadmodum ait Apostolus: *qui cepit in uobis opus bonum,* etiam illud *perficiet.* Ad hoc enim alia etiam Sacramenta constituit

DEVS, per quæ, sicut postea dicemus, bona proposita confirmat, & corroborat, magnumque animum addit ad perseuerandum.

dz. Esd. 8. 8.

ei. Reg. 8. 9

Matth 5. 27
6. 7.

f. Mat. 7. 13.

g. Mat. 11. 29

h. Luc. 14. 27

C. 2. de Eccl.

Hierarchia

S. Thom. 3.

p. q. 71. a. 1.

q. 76. a. 7.

c. 8.

Ex S. Bened.

dict. Reg. 8.

Magno animo mala
supcranda.

1 Philip. 1. 6.